

Val Andreescu - 70

(**Andriescu, Valerian**, în acte), n. 25 martie 1949, în satul Cățălești, comuna Șerbești (actualmente Siretul, comuna Săucești), județul Bacău. **Maistru, jurnalist, poet, prozator**. Este fiul Vioricăi (n. Occeană), profesoară de limba franceză, și al jandarmului Vasile Andriescu, cei care i-au asigurat încă de mic o educație aleasă, înscriindu-l, la nici 3 ani, în programul Grădiniței Cățălești (1951-1953), apoi în celelalte cicluri școlare. Mutându-se din satul mamei în Poiana Alexei, comuna Laza, județul Vaslui, de unde era originar tatăl, le-a considerat pe amândouă leagănul copilăriei și le-a oglindit peste ani în romanele sale din suita „Milenii, anotimpuri și iubiri“, în paginile cărora părinții și bunicii au un loc aparte. Devenit elev al Școlii elementare din satul Poiana lui Alexa (1956-1960, cum e cunoscut azi), i-a avut ca învățători pe soții Sillion, care, alături de fosta educatoare, i-au inoculat plăcerea lecturii. Clasa a V-a și primul trimestru din clasa a VI-a le-a urmat la Școala elementară din satul Bogdana (1960-1961), din comuna vasluiană cu același nume, sub îndrumarea admirabilului profesor de limba română Căpriță publicând primele versuri la gazeta de perete a acesteia. Silit de împrejurări, clasa a VI-a a finalizat-o la Școala Pușcași (1961-1962, pe atunci în raionul Vaslui, regiunea Iași), iar clasa a VII-a a absolvit-o la Școala Sauca, din comuna Laza (1962-1963), făcând parte din ultima promoție de gimnaziști cu 7 clase elementare. Spre surprinderea multora, proaspătul absolvent a preferat să obțină mai întâi o calificare care să-i asigure un loc de muncă, așa că a urmat cursurile Grupului Școlar Profesional și Tehnic din Bacău (1963-1966) și, cu diploma de electrician în buzunar, s-a angajat la Întreprinderea „Partizanul“ din Bacău, unde în scurtă vreme avea să fie promovată ca tehnician. Deși câștiga bine, nu a renunțat la studii, urmând în paralel, cu o întrerupere datorată efectuării stagiului militar și... căsătoriei, cursurile Liceului „Lucrețiu Pătrășcanu“ din Bacău (1966-1968, 1972-1974, actualul Colegiul Național „Gheorghe Vrânceanu“), apoi, în 1975, și pe cele ale

Școlii de Automatizări din București. În 1979 s-a mutat cu serviciul și familia în municipiul Vaslui, fiind încadrat la Combinatul de Fire Sintetice, pe platforma căruia avea să urmeze, într-o formă cu frecvență redusă, cursurile Facultății de conducere politică a economiei (1982-1986). Detașat la Combinatul Petrochimic Midia-Năvodari pentru doi ani, a urmat și absolvit, în 1988, Școala Tehnică de Maiștri din Năvodari, județul Constanța, revenind în colectivul combinatului vasluian pe post de maistru electro-AMC, pe care l-a păstrat până în anul 1999, când a fost disponibilizat în baza Ordonanței 14. Trezit în fața unei situații inedite, a trebuit să o ia de la capăt, vreme de un lustru fiind administratorul unei societăți comerciale, după care, amintindu-și că în perioada școlii profesionale a debutat cu o poezie juvenilă în paginile ziarului băcăuan **Steagul roșu**, a început colaborarea cu ziarul **Meridianul** (Vaslui, 2004), mai întâi cu epigrame, apoi și cu articole. Devenit redactor al acestuia, iar din 2005 redactor-șef, a susținut neîntrerupt, vreme de 11 ani, o vie și apreciată pagină culturală, publicând peste 1800 de articole, reportaje, știri și articole de fond, precum și sute de creații literare de toate genurile. Activând concomitent și ca redactor al posturilor **Radio-Unison** și **TV-Vaslui** a realizat mai bine de 400 de emisiuni „La o ceașcă de... cultură“, „La ordinea zilei“ și „Cultura la zi“, mii de transmisii în direct, circa 250 emisiuni înregistrate, redactând aproximativ 2000 de știri difuzate pe ambele rețele media. Deși munca redacțională i-a răpit destul timp, a pus umărul la apariția revistelor vasluiene **Ecouri literare** (ca secretar de redacție, 2012) și **Meridianul Cultural Românesc** (redactor-șef, din 2015), colaborând frecvent cu epigrame, fabule, poezie și proză și la alte publicații, între care amintim **Baadul literar, Booklook, Bună ziua, Iași!, Claviaturi, Convorbiri literare, Cronica, Elanul, Epigrama, Eterna epigramă, Grădina cu lecturi, Haz de necaz, Hohote, Orizonturi, Poezia, Plumb, Surâsul Bucovinei, Viața mea** (Israel), **Viața satului, Vremea nouă** ș.a. Luându-și rolul de

scriitor în serios, a debutat editorial cu volumul de epigrame, fabule și panseuri **Calul cu potcoave roz** (Iași, Editura PIM, 2005, cu o prefață de Teodor Pracsiiu), sub egida aceleiași case editoriale apărându-i apoi volumele **Florete melancolice** (epigrame, fabule, rondeluri, 2007), **Fiorii zborului tandru** (poezii, cu un cuvânt înainte de Dan Răvaru, 2008), **Fabule** (2009), **Liniste în „Fa major“** (epigrame, fabule, rondeluri, cu un cuvânt înainte de Teodor Pracsiiu, 2010), **Milenii, anotimpuri și iubiri sau Cele șase taine ale inițierii** (roman, cu o postfață de Emilian Marcu, 2011), **Învieirea pământeană** (roman, 2013), **Șaua cailor de șah** (epigramă, ilustrat de caricaturistul Corneliu Cozmei, 2013), **Pe-deapsa iubirii** (roman, 2015) și **Tolba cu săgeți duioase** (roman, 2016). Cu poezii și creații epigramatice a fost inclus, de asemenea, în antologiile **Cuget, deci exist, dar nu mai rezist** (Cluj-Napoca, Editura Pro Vita, 2005), **Voci lirice vasluiene** (Editura PIM, 2006), **Corecții cu zâmbete** (idem, 2006), **Tichia de mărgăritar** (idem, 2007), **Antologia epigramei românești** (București, Editura Pro Transilvania, 2007), **Epigrame cu și despre femei** (Bacău, Editura Grafit, 2010), **35 de ani sub semnul maestrului** (Iași, Editura „Ars Longa, 2010), **Unde dragoste nu e, faceți... epigrame** (Editura PIM, 2014), precum și în anuarele Uniunii Epigramiștilor. A îngrijit, totodată, volumele **Fabule și epigrame** de Titi Gheorghiu (Editura PIM, 2011) și **Marin 70 - 70 de autori, 70 de mărturii, 70 de autografe, pentru 70 de ani** (idem, 2011) și a scris postfața romanului **Ultima zvâcnire** de Ica Grasu (idem, 2012). Membru al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România, al Cenaclului de Umor „Valentin Silvestru“ și Asociației Culturale „Poesis Moldaviae“ din Vaslui, al Asociației Literare „Păstorel“ și membru senior al Academiei Libere „Păstorel“ din Iași, a fost răsplătit pentru creația sa cu premii în cadrul Festivalului de Umor „Constantin Tănase“ din Vaslui, la concursurile de gen și cu șapte importante distincții pentru publicistică.